

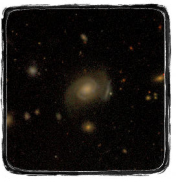
Marina Trevisan
Universidade Federal do
Rio Grande do Sul,
Brazylia

Narodziny i życie galaktyk

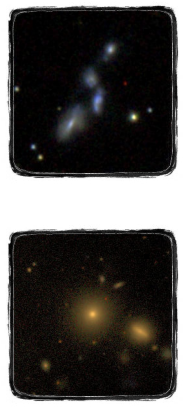

Wszelchświat w mojej kieszeni

Odpowiedzi na odwrócie

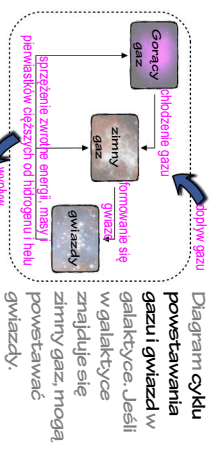
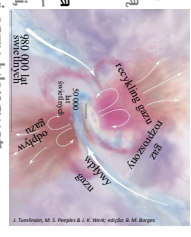
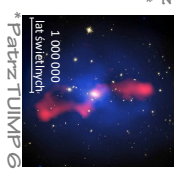
Czy potrafisz określić, które z tych obrazów powstały na podstawie symulacji, a które są prawdziwymi obserwacjami?

Przekształcanie gazu w gwiazdy

Dopoki w galaktyce znajduje się gaz i może się on ochładzać to mogą powstawać gwiazdy. Jednakże wybuchy supernowych uwalniają energię, która może ogrzewać i wyrzucać gaz z galaktyki. Jeśli galaktyka jest mała, grawitacja jest zbyt słaba, aby zapobiec ucieczce gazu, a proces **sprężenia zmotnego po wybuchu supernowej** będzie hamował powstawanie gwiazd. W większych galaktykach sprężenie zmotne w postaci **AGN*** ma większy wpływ na cykl powstawania gwiazd. W AGN, centralna supermasywna czarna dziura, miliardy lub miliardy razy masywniejsza od Słońca, pochłania materię i uwalnia ogromne ilości energii, która ogrzewa otaczający gaz. Badania pokazują, że właściwości galaktyk zależą od masy ich centralnej czarnej dziury, co wskazuje, że ich sprzężenie odgrywa fundamentalną rolę w ewolucji galaktyk.

8

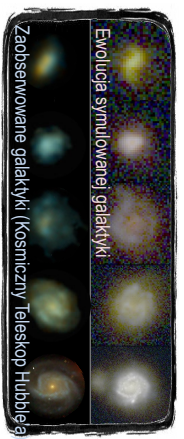
Powstawanie galaktyk

W ostatnich dziesięcioleciach **symulacje kosmologiczne** wykonywane na superkomputerach pomogły zrozumieć, jak formowały się i ewoluowały galaktyki. Zbliżenia na drugiej stronie przedstawiają wyniki jednej z największych symulacji, jakie kiedykolwiek wykonano. Opisują one ponad 1,3 miliarda lat kosmicznej ewolucji objętości Wszelchświata zawierającego dziesiątki tysięcy galaktyk. Obejmują one gaz, gwiazdy, ciemną materię i energię oraz kilka procesów fizycznych: ewolucję gwiazd, wzbogacanie chemiczne i mechanizmy sprężenia zmotnego. Pomimo ogromnej złożoności widzimy, że symulacje niesamowicie dobrze odwzorowują własności prawdziwych galaktyk! Symulacje te są tak złożone, że gdyby zostały uruchomione na zwykłym komputerze, ukończenie ich zajęłoby od setek do tysięcy lat!

13

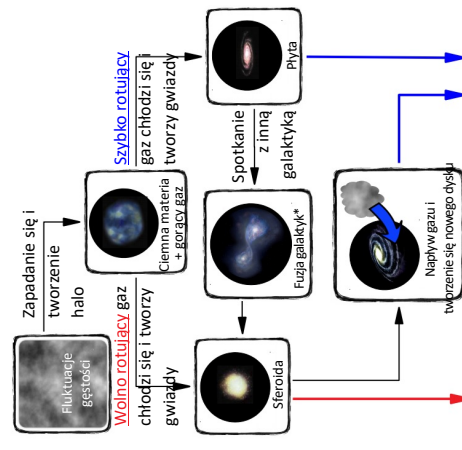
Porównanie obserwacji z obrazami galaktyk powstałymi w wyniku symulacji przeprowadzonych na superkomputerach w ramach projektu Illustris-TNG. Powyżej: różne typy morfologiczne. Poniżej: ewolucja symulowanej galaktyki w porównaniu z obserwowanymi galaktykami o podobnym wieku.

12 miliardy lat temu 11 10 8 dziesiąt

Galaktyka eliptyczna Galaktyka spiralna

Z drobnych fluktuacji gęstości

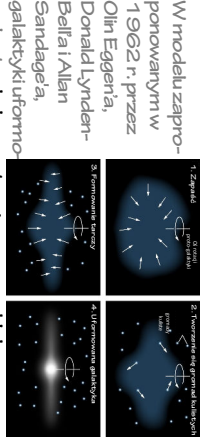
Teoria powstawania i ewolucji galaktyk ma za zadanie wyjaśnić kiedy i w jaki sposób różne procesy fizyczne uformowały różne rodzaje galaktyk, które obserwujemy obecnie. Wiemy, że sekwencja Hubble'a* nie jest ewolucyjna. Diagram na przeciwnej stronie ilustruje ścieżki, które mogą prowadzić do powstania galaktyk eliptycznych i spiralnych. Wszystko zaczyna się od drobnych **fluktuacji gęstości** w bardzo młodym Wszelchświecie. W miarę, jak Wszelchświat się rozszerza**, amplituda tych fluktuacji stale się coraz większa. W końcu **gravitacja zwycięża** i halo ciemnej materii zapada się. Gorący gaz jest przyciągany do halo i chłodzi się, tworząc gwiazdy. To, czy w rezultacie powstanie galaktyka eliptyczna czy spiralna, zależy od tego, jak dużo rotacji i gazu ma halo oraz czy dojdzie do fuzji z innymi galaktykami.

5

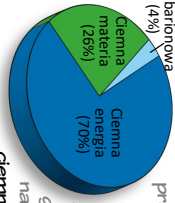
*Patrix TUIMP 3 **Patrix TUIMP 2

Wszelchswiat hierarchiczny

W modelu kosmologicznym opisującym Wszelchswiat, początkowe fluktuacje gęstości mają większe amplitudy w mniejszych skalach. Najpierw powstają mniejsze halo ciemnej materii, które łączą się, tworząc coraz większe halo. Historia formowania się halo może być opisana przez **drzewo fuzji**. Mniejsze galaktyki znajdują się w mniejszych halo, więc formowanie galaktyk zachodzi w sposób **hierarchiczny**. Obserwacje pokazują, że mniejsze galaktyki formowały gwiazdy w późniejszym czasie niż galaktyki masywne. Ten efekt "**ponmniejszenia**" występuje, gdyż masywne galaktyki wcześniej osiągnęły krytyczną masę całkowitą, co uniemożliwiło dalsze formowanie się gwiazd. Małe galaktyki mogą formować gwiazdy przez dłuższy czas. Prowadzi to do wydłużenia historii formowania się gwiazd i młodszych populacji gwiazdowych.

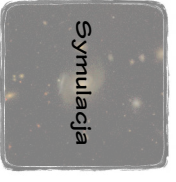
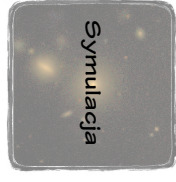
W modelu zaproponowanym w 1962 r. przez Olin Eggena, Donald Lynden-Bella i Allan Sandage'a, galaktyki informowały się z **kolapsu gigantycznego obłoku gazu** około 10 miliardów lat temu. Strzałki na rysunku wskazują kierunek ruchu gazu. Dziś wiemy, że proces formowania galaktyk jest bardziej złożony niż sugeruje to ten model. W 1933 r. Fritz Zwicky zmierzył prędkości galaktyk w masywnej grupie, a znaczący rozrzut prędkości doprowadził go do wniosku, że masa gromady jest zdominowana przez niewidzialną **ciemną materię**. W 1998 r. dwa zespoły badaczy odkryły, że Wszelchswiat rozszerza się w przyspieszonym tempie. Ponieważ nie znamy natury energii, która powoduje to przyspieszenie, nazwali ją **ciemną energią**.

ciemna materia (26%)
ciemna energia (70%)
barionowa (4%)

Po prawej: Światło ma skończoną prędkość. Zatem, im dalej są galaktyki, tym dłużej światło emitowane przez nie dociera do nas, czyli widzimy je bardziej w przeszłości. Rysunek poniżej: obserwacje bardzo odległych galaktyk pokazujące, jak wyglądały one dawno temu.

Galaktyki podobne do Drogi Mlecznej (orientacja: pionowo).
NASA/ESA
SDSS-MC1-05-09

Odpowiedzi

Symulowane obrazy pochodzą z projektu Illustris; obserwacje pochodzą ze Sloan Digital Sky Survey. Trudno odróżnić jedno od drugiego, prawda?

Obserwacje przeszłości

Światło porusza się z prędkością 300 tys. km/s, co jest wartością wysoką, ale skończoną. W konsekwencji głębokie obserwacje nieba **otwierają nam okno do przeszłości**. Dzięki teleskopom kosmicznym możemy obserwować galaktyki tak odległe, że emitowane przez nie światło przemierzało kosmos przez ok. 13 miliardów lat, zanim do nas dotarło. Widzimy je więc takimi, jakie były 13 miliardów lat temu! W przeszłości były one bardziej nieregularne, miały więcej gazu i tworzyły gwiazdy w znacznie szybszym tempie niż galaktyki dzisiaj. Kosmiczny teleskop Hubble'a umożliwił uzyskanie wyraźnych obrazów galaktyk, dzięki czemu odkryto wiele aspektów wczesnej ewolucji galaktyk. Nowy **teleskop kosmiczny James Webb'a** będzie w stanie uzyskać wyraźne obrazy galaktyk na większych odległościach, co pozwoli na zaobserwowanie pierwszych galaktyk!

W hierarchicznym modelu powstawania galaktyk, najpierw tworzą się mniejsze galaktyki, które łączą się w coraz większe. **Drzewo fuzji** pokazane na powyższym rysunku ilustruje ten proces. Modele wskazują, że im większa galaktyka, tym większy udział gwiazd uzyskanych w wyniku fuzji z mniejszymi układami.

Wszelchswiat galaktyk

W 1924 r. Edwin Hubble wykazał, że obserwowane mgławice spiralne są tak naprawdę innymi galaktykami podobnymi do naszej Drogi Mlecznej*. Minęło około 30 lat, zanim pojawiły się pierwsze modele wyjaśniające powstawanie tych obiektów - nasza wiedza na ten temat jest bardzo świeża.

Obecna teoria powstawania i ewolucji galaktyk jest zbudowana w kosmologicznych ramach zimnej ciemnej materii Lambda. W tym kontekście Wszelchswiat zawiera trzy główne składniki: około 26% zimnej ciemnej materii, 70% ciemnej energii i tylko 4% znanej nam materii, zwanej materią baryonową. Proporcje pomiędzy tymi składnikami określają, jaki sposób tworzą się i ewoluują struktury we Wszelchswiecie. Do tej pory nie wiemy, czym są, wspominane ciemne składniki.

Tłumaczenie: DeepL, weryfikacja: Natalia Żywicka-Higzier
TUIMP Creative Commons BY NC SA

Aby dowiedzieć się więcej o tej serii oraz o tematach przedstawionych w tej broszurze, odwiedź stronę <http://www.tuimp.pl>

